

PÍSEK NOVÉ NÁBŘEŽÍ OTAVY – OBECNÍ DOMY ČECHOVA ULICE PORTYČ

Anotace vítězného soutěžního a následně realizovaného architektonického návrhu na novou zástavbu levobřežní Otavy v centru Písku.

Autor územního plánu města Písku architekt Petr Vávra rozhodným způsobem předdefinoval (1995) urbanistickou kompozici města tím, že mj., navrhl *obnovit zástavbu* nábreží Otavy. Tím překonal dosavadní kánon *volného prostoru kolem řeky* protékající prakticky centrem města. Učinil tak z Otavy řeku ne protékající kolem Písku, ale Pískem! Regulační plán, který jsme v r. 1996-7 zpracovali (hl. architekt Mgr. arch. Jaroslav Trávníček ml., můj nejstarší syn a v té době končící student Vídeňské VŠ UMPRUM, kterému předcházelo jeho vítězství ve veřejné arch. soutěži), pak tuto základně myšlenku

prohloubil a prostorově reguloval. Jeho bratr Jan Trávníček promýšlel hru nové hmotové kompozice nové zástavby vč. inspirace minulým i staršími stoletími.

Nahoře vlevo je doklad oné původní a dnes už překonané filosofie volných břehů Otavy. Je to pohled z Nového mostu ve kresbě autorů vítězného návrhu architektonické soutěže z r. 1948 architektů Jindřicha Kriseho a B. Rydvala. Tedy z roku mého narození a od mého váženého pana profesora urbanismu pana profesora Kriseho. Kresba jeho volných břehů Otavy v porovnání s fotografií vpravo, jednoznačně ilustruje tento dvojí filosofický přístup urbanisty k doprovodu řeky středověkým městem.

Naše arch. urbanistické řešení spoluautorů, *Jaroslava Trávníčka ml.* (leader týmu, vpravo se svou dcerkou Terezkou) a *Jana Trávníčka*, a kooperantů Tomáše Nováka, Jana Lauricha a Jiřího Zimmela, hl. ing. projektu, akcentuje obloukový tvar levého nábreží Otavy při respektování ponechané trasy původní návodní zdi a za ní nové náplavky. Domy jsou seřazeny do kompozičního řetízku-šňůry s korálky, jak vymysleli moji synové „Korálky“ jsou symbolizovány předstoupnými bočními průčelími obytných částí a různobarevností jednotlivých partií. Tvarová postmoderní plasticita, chceme-li „*retro konstrukcionismus a romantismus*“ jako protipól asketického minimalizmu. Necitlivé zakončení / vrazení původního poválečné sypané hráze do Kamenného mostu (1348) bylo nahrazeno rozevřeným vějířem schodišť uvádějících přístup na náplavku, dnes plnou rybářů, sochařů s pískovými sochami, trhy atd. Když po dokončení výstavby navštívil Písek i s jeho novým nábrežím pan prezident **Václav Havel**, jak nás později informoval pana starosta Průša, který nábreží postavil, tak stavby pochválil, ale vadilo mu, že přes různorodost „korálků“ cítil v celkovém architektonickém návrhu „jednu ruku“ architekta. Myslel si, že by bylo bývalo lepší každý dům světit jednomu architektovi, aby to bylo víc různorodé. Město mu ale poděkovalo za názor, ale setrvalo v kladném pohledu na nové nábreží jako na různorodou zástavbu, ale s jednou autorskou rukou. Každý oblouk jejich Kamenného mostu, prý také nestavěl jiný kameník.

Rychlý Písecký „urbanismus“: Od arch. soutěže 1995, která nové nábřeží proponovala, přes regulační plán 1996 a v témže roce první ÚR a SP 1997 a kolaudaci postaveného nábřeží 1999, uplynuli **pouhé 4. roky od urbanistické myšlenky k její realizaci!** (My nyní v Praze v Kunraticích od podpisu smlouvy 2005 dodnes, ani po 14. letech, nemáme ani SP ani stavbu!!!) Naše stavba – soubor staveb v Písku, uvádí otevřený parter všech staveb s obchody a s vazbou na řeku a s garážemi pod podlahou a s různě řešenými byty v horních podlažích s „výhledy na Otavu“. Ano, tak jak tehdy ukázal kultovní film „Měsíc nad řekou“ dle neméně kultovní knihy Fráni Šrámka. A ostatně, co když, v souladu s filosofií architekta Leona Kriera, nové nábřeží předznamenává vznik také nového „druhého městského centra“ než je centrum dnešní na druhé straně Otavy. Tak by centrum Písku obkročilo Otavu z obou stran, jako Praha či Paříž. Uvidíme.

V roce 2000 v publikaci Státního ústavu památkové péče „Principy památkového urbanismu“ autorů Karla Kuči a Věry Kučové byla naše stavba zhodnocena jako: „**Zřejmě největší kontextuální urbanistický a architektonický počín v českých zemích v 90. letech 20. století**“..... Toto laskavé konstatování pak následně 2004, opět v publikaci NPÚ „Novostavby v památkově chráněných sídlech“ pak paní a pan Kučovi doplnili toto poznámkou k celkové hmotové kompozici takto: „**Pozitivním rysem celku je to, že ačkoliv protější strana řeky obsahuje výškové panelovou zástavbu, zvolil**

architekt měřítko charakteru zbořené části předmostí, čímž se tato nová část města, vnímaná spolu s cenným Kamenným mostem dobře zapojila do celkového obrazu města.“ Ano, to jsme my „jen“ poslechli nový ÚP města Písku!

No a přišla **povodeň 2002!** Pod vodou zmizel nejstarší český kamenný most - Kamenný most (viz. foto vpravo) v těsném sousedství našich staveb. Námí navržené člunovité jižní nároží (začlo se mu říkat Titanik), začalo skutečně **rozrážet vodu!** (viz. foto vpravo nahoře) Jako bychom to tušili. Celý soubor staveb začal najednou „plout“ po rozvodněné Otavě.

Bez ztráty desítky, všechny stavby dokonale vzdorovali povodni 2002! Nehnuli se ani o 1mm !!! Bylo nám ctí Písecká Otavo, díky.

Kamenný most 13. srpna 2002, 10.00 hodin, nejvyšší hladina vody

Dnešní panorama gotického centra Písku s nejstarším Kamenným mostem v Čechách a s naší společnou stavbou nového nábřeží města Písku, města a nás architektů dokončená po rychlé, velmi rychlé, výstavbě v r. 1999. (foto Meco)

V Praze v lednu 2019

Ing. arch. Doc. Jaroslav Trávníček
STUDIO A.J.T PRAHA s.r.o.